

Besök onsdagen den 22 maj 2013

Idrottsveteranerna i Karlskoga

Torsten Palm – inspirerad mångsysslare

Det är svårt att sammanfatta en karriär så spännande och omväxlande som Torsten Palms. Torsten som besökte Idrottsveteranerna den 22 maj gav en fängslande, spännande och rolig exposé över sitt liv i motorsporten, den civila karriären och det senaste stora uppdraget som ordförande i Degerfors IF.

Året 1947 föddes Torsten som yngst bland fyra bröder. Pappan hade åkeri, så på något sätt blev motorsporten en naturlig del i livet för honom ganska tidig. Även Torstens storebror Gunnar blev en känd motorsportprofil, som karlåsare åt många av världens främsta rallychaufförer. Familjen bodde kvar i Kristinehamn till 1959 då kosan styrdes mot Nybro.

Såg DIF 1959

Innan flytten hann Torsten att se Degerfors IF för första gången.

- Jag och en kompis cyklade från Kristinehamn till Stora Valla för att se DIF spela i allsvenskan inför 20 000 åskådare. Då tror jag gnistan tändes för DIF, en känsla som jag behållit hela livet.

En annan tur den sommaren gick till Gelleråsbanan. Motorsportintresset grodde i unge Torsten.

Redan innan tiden var inne för körkort åkte Torsten med som kartläsare i olika tävlingar.

1965 var tiden inne för att få körkort och en ung örebroare vid namn Stig Blomqvist hörde av sig för att fråga om Torsten kunde ställa upp som kartläsare på Tusen sjöars rally i Finland.

- Självklart var jag intresserad, men jag hade inte fått klart med körkortet, som behövdes för deltagande i internationella tävlingar. Men Stig hade en lösning på det också – hans far hade nämligen trafikskola i Lindesberg och kunde ordna med körkort snabbt.

Så det bar iväg till den första internationella tävlingen för unge Blomqvist, som rattade en tvåtakts-Saab.

- Och jag lovar att vi var dom enda i hela startfältet, som bodde i tält! Servicepersonalen kom från Stigs släkt. Det var inte så komplicerat att tävla på den tiden!

Det blev en hel del kartläsaruppdrag för Torsten Palm under dessa år, bland annat för den finske stjärnan Simo Lampinen.

Banracingkarriären

Efter det första besöket på Gelleråsen 1959, dröjde det nästan tio år innan det var dags på allvar. 1968 fick Torsten en licens för att köra formel Vee – en licens som öppnade dörrarna för att tävla i alla klasser på bana.

I den vevan fanns en ung lovande förare från Örebro, som tillbringade mycket tid på Gelleråsen.

- Man sa till mig att hänga på örebroar´n, han åker ju rätt fort. Det var fasen inte så lätt att hänga med Ronnie Peterson, som redan då var en helsikes bra chaufför.

Vi kom sedan att kampera ihop på Svenska rallyt. Jag kan väl säga att Ronnie åkte fort också i skogen, men inte så länge....

Racingkarriären tog riktig fart för Torsten Palm med SM-silver i F3 1970. 1973 körde Torsten i F2 och på Gelleråsen det året gjorde Torsten sin bästa tävling enligt egen utsago.

- Det var stortävling med världseliten och vi körde 66 varv på den gamla banan med Velodromkurvan och jag satte banrekord. Ett helt oslagbart rekord, eftersom banan numera är ombyggd!

1975 fick Torsten chansen i den högsta motorsportdivisionen, F 1. Han fick kontrakt för att köra två tävlingar i Monaco och på Anderstorp. I Monaco lyckades han inte kvala in till tävlingen, men i Anderstorp blev han klassificerad trots bensinstopp på sista varvet.

Dags att sluta

- Men det blev min sista bantävling med lite av egen soppatorsk. Säkerheten på den tiden lämnade mycket övrigt att önska och jag kände att det var ganska farligt att åka racerbil, så jag valde att bli en ”fattig bilhandlare istället för en död racerförare”.

Efter banracingkarriären blev det lite rallycross, men sedan tog den aktiva karriären slut. Parallellt med sitt bilåkande har Torsten varit aktiv inom bilbranschen. Ett antal olika bilfirmor har han drivit, den senaste är nu på väg att avvecklas och dessutom har Torsten arbetat för att ge unga svenska racingförmågor en chans. Bland andra fick Eje Elgh goda kontakter i England med hjälp av Ronnie Peterson och Torsten.

Efter många år i Stockholm bor nu den genuine kristinehamnaren Torsten Palm i Karlskoga och har därmed nära till två stora intressen, BIK:s hockeylag och Degerfors IF.

-När jag blev uppringd av Leif Rosén i Degerfors med frågan om jag ville bli ordförande i DIF tänkte jag en stund och slog till. Det finns många bränder att släcka och när de är släckta har det flammats upp nya.

DIF - ett unikum

Torsten menar att det är inspirerande att leda DIF, ett av 32 svenska elitfotbollslag (allsvenskan och superettan). Degerfors med 9 000 invånare är tillsammans med några andra lag från mindre kommuner främmande fåglar.

- Det ställs samma krav på våra arenor, som de i storstäderna, vilket är helt orimligt. Vi trivs på Stora Valla, en genuin landsortarena med mycket historia, men Svenska Fotbollsförbundet ställer krav, som gör att vi som förening och Degerfors kommun, får det otroligt tufft att klara kraven ekonomiskt. Om vi tycker att vi klarar oss med 600 sittplatser, så säger Fotbollsförbundet att vi ändå måste bygga en ny läktare med 1 000 sittplatser för många miljoner och dessutom får de relativt nya stolarna inte användas på den nya läktaren – det är fem centimeter för litet avstånd mellan dem!!!

Om vi förstår Torsten Palm rätt kommer nog de styrande i Svensk Fotbollsförbundet få det hett om öronen på nästa möte!

2013-05-22